

det ville lykkes, afhængt helt og holdent af regeringens vilje til at give indrømmelser.

Vi stillede det ultimative krav, at 1997 skulle være året, hvor der blev gjort op med gældsætningspolitikken. 1997 skulle være året, hvor der kom balance på de offentlige budgetter ved hjælp af gedigne besparelser. End ikke på dette punkt kunne enderne nå sammen. Da forhandlingerne brød sammen, indeholdt regeringens sidste tilbud en balance på den offentlige saldo, der alene var skabt ved hjælp af skattestigninger og en til lejligheden opfundet selskabskonstruktion. Af reelle besparelser med virkning på den offentlige saldo lå der mindre en halv mia. kr.

Nu står vi så dér, hvor regeringen sammen med venstrefløjen gennemfører en finanslov, der opnår balance først og fremmest ved hjælp af skattestigninger. I strid med den aftale, der blev indgået med regeringen, har kommunerne gennemført skattestigninger. De bidrager med 1,5 mia. kr. til forbedring af den offentlige saldo. I strid med løfterne fra skattereformen gennemfører regeringen nu en forhøjelse af bruttoskatten. Det bidrager med knap 600 mio. kr. En ny slam- og affaldsafgift giver andre 150 mio. kr. I strid med rederiernes berettigede forventninger og imod deres protest opløses krigsskadeforsikringen. Det luner med 1,8 mia. kr. Og endelig bidrager den kreative idé med et statsligt ejendomsselskab med 250 mio. kr.

Som om det ikke var nok, må vi her forud for overenskomståret 1997 konstatere, at regeringens bidrag til erhvervslivets konkurrenceevne består i erhvervsstramninger på i alt 1,7 mia. kr. Det sker vel at mærke i en situation, hvor vismændene og andre advarende fremhæver forringelsen af vores konkurrenceevne som en alvorlig trussel. Dertil kommer, at regeringen har lagt gift for de forestående overenskomstforhandlinger ved at gribe direkte ind i aftalesystemet vedrørende ferie. Det er utroligt, at regeringen kan få sig selv til det netop i disse år, hvor vi slås for at få EU til at respektere det danske partssystem. Næh, det er unægtelig helt andre veje, der skal betrædes, når man ser på de udfordringer, som den danske økonomi står over for.

Regeringens finanslovaftale med venstrefløjen indeholder en stribe forslag, som vi er lodret imod, iblandet nogle få, som vi kan støtte. Og det allerværste ved næste års finanslov er vel nok det, som man ikke gør.

Med »Balance '97« fremlagde Det Konservative Folkeparti et visionært og konkret udspil til

en helt anderledes og fremadrettet finanslov, og vi har nu i fællesskab med Venstre stillet en stribe konkrete ændringsforslag, som med gedigne eksempler viser, at der er et reelt alternativ til regeringen.

Med vores forslag foreslås besparelser for i alt 18 mia. kr., hvoraf 9 mia. kr. bliver brugt til skattelettelser, først og fremmest til erhvervslivet. Men der bliver også skabt dækning for over 2 år at afskaffe den urimelige særskat på ejerboligen, som lejeværdien er udtryk for. Tilbage står en nettoforbedring af statsbudgettet på 7 mia. kr.

Med vores forslag viser vi vilje og evne til at gennemføre de reformer, der skal til på bl.a. arbejdsmarkeds- og socialområdet, og vi er parate til at følge vismændenes anvisninger.

Kun på et enkelt punkt adskiller vores forslag sig fra vismændenes linjer, og det er i spørgsmålet om beskattning af produktionsjord og ejerboliger. Dér vedkender vi os og siger åbent og ærligt til befolkningen, at vi har den politiske grundholdning, at det er urimeligt at særbeskatte folk, der vælger at bo i ejerbolig.

Vi har den holdning, at det skal være attraktivt at eje sin bolig, og vi synes, det er urimeligt, at voldsomme ændringer af ejendomsvurderingerne skal have lov til at udhule og undertiden helt undergrave de privatøkonomiske forudsætninger for boligejerne, for der er jo dét ved stigende huspriser, at dem får ejerne først rigtig glæde af ved salg, og man kan nu engang ikke spise mursten.

Hvor absurd lejeværdien er, kan enhver indse, hvis man forestiller sig princippet overført til privatbilen. Tænk, hvis man skulle betale lejeværdi af egen bil! Det ville jo være absurd.

Ser vi bort fra dette ene punkt, som klart udtrykker vores politiske holdning med hensyn til, hvilket samfund vi ønsker, følger vores forslag vismændenes opfordringer.

Vi foreslår, at kontanthjælpsmodtagere, hvis primære problem er arbejdsløshed, skal i aktivering fra den første dag, og vi foreslår, at rådighedsreglerne strammes, og at dagpenge-systemet indrettes efter det oprindelige formål, nemlig at yde godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste som følge af arbejdsløshed. Og vi vil afskaffe feriedagpengeordningen og sabbatordningen.

Vi foreslår en række konkrete og ægte driftsbesparelser.

Og vi foreslår en revision på 2 mia. kr. af ulandsbistanden – svarende til, at Danmark